

РЕШЕНИЕ

№ 5284

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11765** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Б. Р. И. против съдебно решение № 3192/20.08.2025 г. по н.а.х.д. № 16598/2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-0235548/07.10.2024 г., издадено от Д. Д. Д., оправомощена със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с което на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 700,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се нарушаване на изискванията на ЗАНН и ЗДвП за точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, както и неяснота по отношение на лицето, за което се твърди, че го е извършило. Твърди също несъответствие между приетото от съда за осъществено от обективна страна административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в това, че жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил със скорост от 151 км/ч при ограничение 90 км/ч в извън населено място и съдържащите се в НП твърдения за управление на лекия автомобил с много пониска скорост и в населено място. Наведени са доводи за допуснатата неяснота в данните за извършителя на нарушението, непосочване категорията на управляваното МПС, с което е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на описание на

нарушението с всичките му съставомерни признаци от обективна страна. Отделно от това, касаторът сочи съществени различия между посочените като нарушени законови разпоредби на ЗДвП в АУАН и издаденото въз основа на него НП, както и допуснати съществени нарушения на правилата и изискванията за използване на АТСС. При условията на евентуалност, навежда доводи за приложение на чл. 28 ЗАНН. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да отмени НП. Претендира възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата за две инстанции. Ответникът – началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, в писмено становище оспорва касационната жалба и моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, въззивният съд е анализирал приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, представени с административнонаказателната преписка, и е събрал като доказателства показанията на свидетеля Ч. – актосъставител. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя, като в случая е приложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, според която НП се издава и при допуснатата нередовност в АУАН, стига по безспорен начин да е установено извършване на нарушението, нарушителят и неговата самоличност. В тази връзка е приел за осъществено и доказано нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Според касационната инстанция решението е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила – чл. 348, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 3, т. 1 и т. 2 НПК.

Видно е, че с обжалваното решение е потвърдено НП № 24-4332-0235548/07.10.2024 г., издадено от Д. Д. Д., оправомощена със заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с което, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на Б. Р. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 700,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Предметът на н.а.х.д. № 16598/2024 г. на СРС, НО, 21 състав, обаче е НП № 24-4332-023548/07.10.2024 г., издадено от Д. Д. Д., оправомощена със заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на Б. Р. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 700,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Дори и да се приеме, че грешката в диспозитива на решението на СРС е техническа, същата няма как да бъде поправена от касационната инстанция в производство по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с глава XII АПК.

Налице е съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, тъй като съдът е постановил съдебен акт по отношение на друго, различно от процесното НП. Липсва съответствие между предмета на обжалване, описан в мотивите на решението и този, по който се

е произнесъл съдът в диспозитива на решението. В административнонаказателния процес /така както и в наказателния процес, приложим съгласно чл. 84 ЗАНН/ институтът на явна фактическа грешка и тълкуване на невязгло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 412, ал. 1 НПК) е неприложим и допуснатото от съда процесуално нарушение може да бъде отстранено само чрез отмяната му и постановяване на ново решение по съществото на спора. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне от въззивния съд по това, с което е сезиран и се нарушава правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана с процесното НП.

Настоящият касационен състав намира, че СРС допуснал и друго съществено нарушение на процесуалните правила. Обжалваното Наказателното постановление е издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, упълномощен със заповед рег. № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Видно от т. 3.6. от цитираната заповед, приложена в производството пред въззивния съд, определен да издава НП по ЗДвП е началникът на сектор „Административно обслужване“ към ОПП при СДВР, която длъжност административнонаказващият орган Д. Д. Д. заема по силата на заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, също приложена в производството пред СРС. Според чл. 61 ал.1 от ЗАНН (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учредението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 3 от 28.04.2023 г. по тълк.д. № 5/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, надлежната въззиваема страна при обжалване и протестиране на актовете по чл. 58д, т. 1 – 3 ЗАНН е наказващият орган /чл. 47 ЗАНН/. В настоящият случай това е началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, който съгласно мотивите на тълкувателния акт е единствено легитимиран да отговаря по оспорването на издаденото от него НП.

В случая наказващият орган, издал НП е началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, а не началник група в СДВР, ОПП който е взел участие в производството пред въззивния съд. В производството пред СРС е призовано и участвало лице, което не е издател на обжалвания акт, респ. наказващ орган, поради което е проведено съдебното производство при наличие на процесуална пречка за това. Издателят на НП изобщо не е призоваван и не е взел участие в съдебното производство. Производството е проведено и приключило по отношение на ненадлежен ответник. / арг от чл.61 ал.1 ЗАНН/.

Административнонаказващият орган, издал НП, а именно началник сектор в СДВР, ОПП, изобщо не е призован и не е взел участие в производството пред СРС, като по този начин съществено са ограничени процесуалните му права и на практика същият е лишен от възможността да участва в производството – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК.

Предвид изложеното, решението следва да бъде отменено, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който следва да се произнесе по отношение на наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024 г., издадено от Д. Д. Д. – началник сектор в СДВР, ОПП, оправомощена със заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, като се конституира и призове надлежната страна, а именно началник сектор в СДВР, ОПП СДВР.

Относно разноските: По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд

при новото разглеждане на делото – арг. от чл. 226, ал. 3 АПК.
На основание гореизложеното и чл. 63в от ЗАНН и чл. 222, ал. 2 от АПК Административен съд
София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 3192/20.08.2025 г. по н.а.х.д. № 16598/2024 г. на СРС, НО, 21
състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд при
спазване указанията дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: